

Kései sirató

Krúdy Gyula emlékezetére

*Eltűnt veled a taft masnis világ,
sok biedermeieres, érzelmes emlék,
a rózsaszínek, sápatag lilák,
vérmes kaszírnök, könnyűvérű szendék,*

*napernyős, szép polgárkisasszonyok,
lovaglópálcás, kackiás leventék,*

*kik budoárok homályán konok,
frigid lelkű delnők kegyét esengték.*

*Tavaszi jöttével nyirkos ágymelegben
náthás vénlányok orra vére cseppen,
nem balga szűz szeméből hull a könny;*

*eltűnt veled gyöngyházfényű világod,
csak por maradt utána, vak szilánkok,
s a polcon néhány őszillatu könyv.*